

ВСТУП

Багато людей ставлять під сумнів історичність біблійної історії про потоп, стверджуючи, що така глобальна подія несумісна з сучасними науковими даними. Факт, що сучасна наука не може розібратися у феномені потопу, зовсім не доводить, що цієї події не було.

Нездатність сучасної науки пояснити потоп — це ще одне свідчення її обмеженості.

Цього тижня ми досліджуватимемо біблійну історію про потоп, але не для того, щоб зрозуміти її з наукового погляду. Адже ми не володіємо всіма даними, щоб досягнути цей феномен. Коротко, ми обговоримо низку інших питань. Основне питання цього уроку стосується Самого Бога, а саме: що ця історія повідомляє нам про Бога як автора Біблії та який був Його задум?

ПОТОП

Урок 4 на 23 квітня 2022 р.

Пам'ятний вірш: «Але як було в дні Ноя, так буде й у пришествя Сина Людського» (Матв.24:37)

Слайд 2

Всесвітній потоп залишив незабутній слід в історії людства. Багато різних культур зберегли записи про цю подію, такі як: індуїсти, майя, стародавні жителі Ірландії, корінні жителі Північної Америки.

У Бутті з 6 по 9 розділи Мойсей пояснює, чому Богові довелося знищити світ, який Він створив, і як Він це зробив.

Потоп був не лише руйнуванням, а й другим шансом, актом спасаючої благодаті.

Пауза ...

Будівництво ковчегу

Потоп: кінець та початок

«Бог згадав»

Потопні Завіти:

Заповіт життя

Заповіт збереження

Слайд 3

БУДІВНИЦТВО КОВЧЕГУ

«І сказав Бог Ною: кінець усякому тілові прийшов передо Мною, бо земля наповнилась насильством через них; так ось Я, вигублю їх з землею» (Буття 6:13).

Чому Бог зруйнував світ, який Він створив?

Люди стали на шлях самознищення. Бог вважав, що необхідні крайні заходи та новий початок (Буття 6:5-7). Він обрав Ноя, щоб попередити всіх, і запропонував засіб спасіння: **ковчег** (2 Пет. 2:5; Бут. 6:8, 13-14).

Бог дав докладні вказівки щодо того, як побудувати ковчег (включаючи його точні розміри), як Він зробив і пізніше з ковчегом завіту.

«Так зробив Ной; як наказав йому Бог, так і зробив». (Буття 6:22). Сьогодні Бог пропонує Свою благодать і нам, і Він чекає відповіді, нашої віри та послуху

Слайд 4

ПОТОП: КІНЕЦЬ І ПОЧАТОК

«У шестисотий рік життя Ноя, другого місяця, сімнадцятого дня місяця, того дня відкрилися всі джерела великої безодні, і вікна небесні повідчинялися». (Буття 7:11)

У чому ми бачимо схожість Творіння та Потопу?

Творіння

Води розділилися (1:6)

Бог створив тварин за їхнім родом (1:21, 25)

Бог привів тварин до Адама (2:19)

Потоп

Води сходяться (7:11)

Бог зберіг тварин за їхнім родом (7:14)

Бог знищує решту тварин через людей (6:7)

Бог повинен був зруйнувати все, що Він створив, щоб людство могло мати новий початок, почало все заново. Бог також зруйнує і сучасний світ, щоб створити все, вільне від гріха (Іс. 65:17; Об'явл. 21:1).

Слайд 5

«БОГ ЗГАДАВ»

«І згадав Бог про Ноя, і про все живе, і про всіх тварин, що були з ним у ковчезі». (Буття 8:1а)

Невже Бог забув про Ноя?

Насправді, Бог не втратив Свою пам'ять. «Бог ЗГАДАВ» означає, що настав час для чогось наступного (Буття 19:29; 30:22; Вих. 2:24; 1Сам. 1:19).

Коли потоп закінчився, Ной відчинив вікно ковчега (Буття 8:6). Він послав кількох птахів, щоб вивчити стан землі (Буття 8:7-12). Він довірився Богові, а також вжив заходів, щоб утвердити свою віру.

Ной усе ще чекав наказу Бога, перш ніж вийти з ковчега, навіть коли земля вже висохла (Бут. 8:15-18).

Соайд 6 **ЗАВІТ ЖИТТЯ**

«Але Я вкладаю Мій завіт з вами; і ввійдеш до ковчега ти, і сини твої, і жінка твоя, і жінки синів твоїх з тобою. (Буття 6:18)

В чому була суть завіту Бога з Ноем?

«Побудуй ковчег, і я врятую тебе від потопу». Це той самий завіт, який Бог укладає з нами: «Віруй в Господа Ісуса Христа, і будеш спасений». (Дії 16:31)

Бог виконав Свій завіт, і Ной відповів поступком вдячності, принісши жертву цілопалення (Буття 8:20).

Потім Бог сказав до Ноя про деякі зміни в їхньому способі життя, які були необхідними в цій новій ситуації. З цього моменту вони могли їсти м'ясо тварин, але не їхню кров (Буття 9:3-4).

Хоча Мойсей не згадав про ці деталі в даному вірші, тварини, яких можна було їсти, були чистими тваринами (Буття 7:2; 8:20).

Слайд 7 **ЗАПОВІТ ПРО ЗБЕРЕЖЕННЯ**

«Так Я вкладаю мій заповіт з вами: більше ніколи, жодне тіло не буде знищено водами потопа; більше ніколи, не буде потопа, щоб знищувати землю». (Буття 9:11)

Що очікується від людей у цьому новому завіті?

Нічого. Це одностороння угода. Бог той, хто дотримується свого слова. Це дар благодаті для людства, який ми можемо згадувати кожного разу, коли бачимо веселку.

Цей завіт і його ознака, є нагадуванням про кінець першопочаткового Творіння. Але, Бог відпочив і дав нам суботу як знак (Вих. 31:13; Єз. 20:20).

Бог дав людству другий шанс, бути «новим творінням». Він також зобов'язався зберегти життя на Землі: «Поки залишається земля, сімба і жнива, холод і спека, зима і літо, день і ніч не припиняться». (Буття 8:22)

Слайд 8

«Дивлячись на прекрасне видовище, ВЕСЕЛКУ, ми можемо мати радість в Богові, маючи впевненість в тому, що Він Сам споглядає на цей знак Свого завіту і, дивлячись на нього, Він згадує земних дітей, яким він був даний. Їхні скорботи, небезпеки та випробування не є скритими від Нього. Ми можемо радіти тій надії, бо веселка Божого завіту з'являється над нами. Він ніколи не забуде дітей, які перебувають під Його опікою».

Е. Уайт («Наше високе покликання», 4 листопада)

ВИСНОВОК

Особливо повчальним є порівняння менталітету та поведінки людей, і стану світу до потопу та людей у наші дні. Адже сьогодні, ми є свідками подібного становища, яке спостерігається сьогодні. Захоплені власними силами речі доводяться до крайності... Обман, хабарництво і крадіжка продовжують безкарно панувати як і верхах, так і у низах. Газети рясніють повідомленнями про вбивства... Дух анархії охопив усі нації, і вогнища війни, що палають сьогодні, що наводять жах і приголомшливі для світу, — це прояви вогню пристрастей і беззаконня, які в разі зняття відповідних обмежень наповнили б світ горем і спустошенням.

Після руйнування творіння та загибелі всіх людей поза ковчегом Бог наказує людям не тільки розмножуватися, а й не відбирати життя, бо воно священне. Цей принцип застосовується насамперед до тварин. Так, Бог є терпимим до деякого споживання м'яса, враховуючи ситуацію після потопу, і визначається заповіддю не їсти м'ясо з кров'ю, тому що кров уособлює життя (див. Бут.9:4).

А у випадку з людьми Божа заява є абсолютною. Оскільки Бог створив людей на Свій образ, їхня кров не повинна проливатись (див. Бут.9:5-6). Хоча життя тварин священне, як зазначено це в забороні вживати кров, важливим є те, що Бог вимагатиме звіту лише за життя людини (див. Бут.9:5).

Стан допотопного світу, точно і ясно відображений на сторінках Святого Письма, говорить про те становище, до якого стрімко йде наш, сучасний світ. Навіть тепер, у ХХІ столітті, «у так званих християнських країнах, ми є свідками, як щодня скоюються такі ганебні та страшні злочини, за які були знищені грішники стародавнього світу» (Е. Уайт. Патріархи та пророки, с. 101, 102)

В єврейській мові є кілька дієслів, що означають вбивство. Але, серед них одне дієслово раца́х (вбити), який застосовується тільки до людей. Важливо, що саме дієслово рацах вживається в Десяти заповідях (див. Вих.20:13), проводиться різниця між вбивством та іншими злочинами, між об'єктом вбивства — людьми і тваринами. Отже, шосту заповідь слід перекладати не як «не вбивай», маючи на увазі лише конкретний випадок злочинного діяння, але «не вбивай людей».

Питання для роздумів: Як застосувати принцип шостої заповіді до умов воєнних дій або до питання про страту сьогоднішнім суспільством?

УРОК 5

Всі народи і Вавилон